

Republika Hrvatska
Općinski sud u Koprivnici
Koprivnica, Hrvatske državnosti 5

Poslovni broj: P-336/2025-57

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Koprivnici po sutkinji Dragi Parag kao sucu pojedincu u parničnom predmetu tužiteljice Anice Vučeta, OIB: 64460135496, Križevačka 31a, Koprivnica, zastupane po punomoćniku Bruni Petrovčiću, odvjetniku iz Koprivnice, protiv tuženika Erste&Steiermärkische Bank d.d, OIB: 23057039320, Jadranski Trg 3a, Rijeka, zastupanog po punomoćniku Damiru Metelko, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Metelko, Knežević & Partneri d.o.o. iz Zagreba, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon zaključene javne i glavne rasprave održane dana 07. svibnja 2026. u prisutnosti tužiteljice osobno, punomoćnika tužiteljice i punomoćnika tuženika, na ročištu radi objave i uručenja odluke dana 27. svibnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužiteljice, a u odsutnosti punomoćnika tuženika, temeljem Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 – dalje u tekstu ZPP),

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku ERSTE&STEIERMÄRKISCHE BANKA dioničko društvo, Jadranski trg 3a, Rijeka, OIB: 23057039320 da tužiteljici ANICI VUČETA, Ulica Križevačka 31A, Koprivnica, OIB: 64460135496 isplati iznos od ukupno 3.437,89 EUR-a zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od preplate svakog pojedinog mjesečnog anuiteta, do 31.7.2015. godine po stopi u visini koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5 postotnih poena, od 1.8.2015. godine do 31.12.2022. godine po stopi u visini koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1.1.2023. godine do 29.12.2023. godine po stopi u visini koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30.12.2023. godine pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referente stope za 3 postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referenta stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine i to na:

Iznos 35,45 EUR od 1. svibanj 2010.

Iznos 35,45 EUR od 1. lipanj 2010.

Iznos 35,45 EUR od 1. srpanj 2010.

Iznos 35,45 EUR od 1. kolovoz 2010.
Iznos 35,45 EUR od 1. rujan 2010.
Iznos 35,45 EUR od 1. listopad 2010.
Iznos 35,45 EUR od 1. studeni 2010.
Iznos 35,45 EUR od 1. prosinac 2010.
Iznos 35,45 EUR od 1. siječanj 2011.
Iznos 35,45 EUR od 1. veljača 2011.
Iznos 35,45 EUR od 1. ožujak 2011.
Iznos 35,45 EUR od 1. travanj 2011.
Iznos 35,45 EUR od 1. svibanj 2011.
Iznos 83,89 EUR od 1. lipanj 2011.
Iznos 123,71 EUR od 1. kolovoz 2011.
Iznos 127,69 EUR od 1. rujan 2011.
Iznos 103,80 EUR od 1. listopad 2011.
Iznos 77,26 EUR od 1. studeni 2011.
Iznos 83,89 EUR od 1. prosinac 2011.
Iznos 83,89 EUR od 1. siječanj 2012.
Iznos 83,89 EUR od 1. veljača 2012.
Iznos 83,89 EUR od 1. ožujak 2012.
Iznos 83,89 EUR od 1. travanj 2012.
Iznos 83,89 EUR od 1. svibanj 2012.
Iznos 83,89 EUR od 1. lipanj 2012.
Iznos 83,89 EUR od 1. srpanj 2012.
Iznos 83,89 EUR od 1. kolovoz 2012.
Iznos 83,89 EUR od 1. rujan 2012.
Iznos 43,41 EUR od 1. listopad 2012.
Iznos 83,89 EUR od 1. studeni 2012.
Iznos 83,89 EUR od 1. prosinac 2012.
Iznos 30,14 EUR od 1. siječanj 2013.
Iznos 83,89 EUR od 1. veljača 2013.
Iznos 83,89 EUR od 1. ožujak 2013.
Iznos 83,89 EUR od 1. travanj 2013.
Iznos 83,89 EUR od 1. svibanj 2013.
Iznos 83,89 EUR od 1. lipanj 2013.
Iznos 30,14 EUR od 1. srpanj 2013.
Iznos 83,89 EUR od 1. kolovoz 2013.
Iznos 83,89 EUR od 1. rujan 2013.
Iznos 31,16 EUR od 1. listopad 2013.
Iznos 71,40 EUR od 1. siječanj 2014.
Iznos 56,55 EUR od 1. veljača 2014.
Iznos 30,80 EUR od 1. ožujak 2014.
Iznos 30,80 EUR od 1. travanj 2014.
Iznos 30,80 EUR od 1. svibanj 2014.
Iznos 30,80 EUR od 1. lipanj 2014.
Iznos 30,80 EUR od 1. srpanj 2014.
Iznos 30,80 EUR od 1. kolovoz 2014.

Iznos 12,41 EUR od 1. rujan 2014.
Iznos 1,20 EUR od 1. travanj 2015.
Iznos 81,13 EUR od 1. svibanj 2015.
Iznos 81,13 EUR od 1. lipanj 2015.
Iznos 81,13 EUR od 1. srpanj 2015.
Iznos 81,05 EUR od 1. kolovoz 2015.
Iznos 81,13 EUR od 1. rujan 2015., sve u roku od 15 dana.

II. Odbija se tužiteljica sa preostalim dijelom tužbenog zahtjeva u iznosu od 639,51 EUR.

III. Nalaže se tuženiku ERSTE&STEIERMÄRKISCHE BANKA dioničko društvo, Jadranski trg 3a, Rijeka, OIB: 23057039320 da tužiteljici ANICI VUČETA, Ulica Križevačka 31A, Koprivnica, OIB: 64460135496 naknadi parnični trošak u iznosu od 2.228,78 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referente stope za 3 postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referenta stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, od presuđenja tj. od 27. svibnja 2026. do plaćanja, u roku 15 dana.

IV. Odbija se tužiteljica s preostalim dijelom zahtjeva za naknadu troškova u iznosu od 50,00 EUR, uvećano za PDV sa zakonskom zateznom kamatom iz točke III.

Obrazloženje

1. Tužiteljica Anica Vučeta, (dalje: tužiteljica) podnijela je tužbu protiv tuženika dana 14. svibnja 2019. radi utvrđenja ništetnosti čl. 2. i čl. 8. Ugovora i isplate, te ništetnosti Aneksa ugovora.

1.1. U tužbi tužiteljica navodi da je s tuženikom 14. ožujka 2007. sklopio Ugovor o kreditu broj 2402006-1031262160/51401652-5103468455 od dana 14. ožujka 2007. od, kojim je tuženik odobrio i isplatio tužiteljici kredit u iznosu od 73.152,00 CHF u kunsjoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB na dan korištenja kredita, uz promjenjivu kamatnu stopu od 5,39% godišnje.

1.2. Tužiteljica tvrdi da su predmetnim Ugovorom o kreditu povrijeđena njegova prava kao potrošača, jer je tuženik koristio nedopuštene i nepoštene ugovorne odredbe i to prvenstveno odredbu koja se odnosi na ugovorenu valutu, uz koju je vezana glavnica – švicarski franak, te ugovornu odredbu kojom je tuženiku omogućeno da jednostrano mijenja kamatnu stopu, pa smatra da je cjelokupno ponašanje tuženika prilikom potpisivanja predmetnog ugovora i trajanja ugovornog odnosa predstavljalo nepoštenu poslovnu praksu, a čime su počinjene povrede tadašnjeg Zakona o zaštiti potrošača. Tuženik je primjenom navedenih nepoštenih ugovornih odredbi za vrijeme trajanja ugovornih odnosa kamatnu stopu povećavao nekoliko puta i to u vrijeme kada je vrijednost CHF rasla, što je rezultiralo značajnim porastom rate kredita.

1.3. Predmetni ugovor o kreditu kojeg su stranke sklopile na u naprijed formuliranom standardnom obrascu te se temeljem zakonske presumpcije ima uzeti da se radi o naprijed formuliranim Ugovornim odredbama o kojima stranke nisu pregovarale, pa s toga tužiteljica nije imala nikakvog utjecaja na njihov sadržaj. Svi ugovori tuženika sastavljeni su na istim obrascima za sve korisnike kredita i nitko od klijenata – tužiteljice nije imao mogućnosti Ugovoriti bilo što osim gotovog bankarskog "proizvoda", na taj način je ugovorena u čl. 8. Ugovora kamatna stopa koja glasi "Redovna kamata od 5,39% godišnje, promjenjiva u skladu s odlukom o kamatnim stopama kreditora". Tužiteljica navodi da je takva nepoštena Ugovorna odredba je ništetna. Poziva se na čl. 270. i čl. 272. Zakona o obveznim odnosima.

1.4. Tužiteljica navodi da odredba čl. 8. je nepoštena ugovorna odredba, budući je prilikom ugovaranja valutne klauzule u CHF, u pravnom poslu između tužiteljice i tuženika, tuženik propustio tužiteljicu u cijelosti informirati o svim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti tijekom pregovora i u svezi zaključenja ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, kao i zbog činjenice da je tuženik valutnu klauzulu ugovorio i koristio protivno njenoj Zakonom predviđenoj svrsi. Valutna klauzula je zaštitna klauzula koja služi zaštiti vjerovnika od gubitka vrijednosti novca, odnosno ugovara se da bi vjerovnik u trenutku povratka pozajmljenog iznosa dobio, pored ugovorenih kamata i jednaku vrijednost glavnice koju je inicijalno dao dužniku.

1.5. Tuženik je bio dužan potrošaču, ovdje tužiteljici u pisanom obliku dati sve potrebne informacije koje se odnose na ukupan iznos kredita, valutu u kojoj je normirana glavnica ili uz koju je vezana glavnica, vrstu tečaja, kao i sve druge podatke koji su potrebni da bi potrošač dobio informiranu odluku, a isto tako je bio dužan prije sklapanja ugovora tužiteljici pružiti odgovarajuća objašnjenja koja bi mu omogućila da procijeni da li je predloženi ugovor o kreditu prilagođen njegovim potrebama i njegovoj financijskoj situaciji, te mu pojasniti bitne značajke predloženog proizvoda i posebnih učinaka koji oni mogu imati na tuženiku. Navedeno proizlazi iz Zakona o kreditnim institucijama, a danas prema odredbama Zakona o potrošačkom kreditiranju. Svi ovi bitni podaci trebali su biti sadržani u Ugovoru o kreditu. Stoga, zbog propusta tuženika da postupi u skladu sa svojim zakonskim obvezama tužiteljica nije raspolagala sa svim informacijama koje joj bile potrebne.

1.6. Stranke su 04. veljače 2016. sklopile Dodatak Ugovora o kreditu, odnosno Ugovor o konverziji kojim su promijenile pojedine odredbe iz osnovnog ugovora i to valutu kredita, kamatnu stopu i iznos preostale neotplaćene glavnice kredita. Prema izračunu konverzije proizlazi da obračunata pretplata na dan 30. rujna 2015. iznosi 7.803,19 EUR i da će se pretplata koristiti za otplatu 50% budućih anuiteta. Uračunato je da nedospjela buduća glavnica iznosi 39.736,78 EUR, Novi mjesečni anuitet utvrđen je u u visini od 257,25 EUR. Međutim, sklapanjem Dodatka ugovora tužiteljice nije doveden u svoju početnu poziciju u vrijeme sklapanja Ugovora o kreditu jer on unatoč izračunu konverzije podmiruje mjesečni anuitet koji je viši od anuiteta koji je egzistirao u vrijeme sklapanja osnovnog ugovora. Stoga tužiteljica smatra da nije riječ o sklapanju novog ugovora, već se radi o Aneksu koji prati sudbinu osnovnog ugovora, pa pod uvjetom

da je ništetan osnovni ugovor, odnosno pojedine njegove odredbe, tada su ništetni i svi njegovi dodaci, s obzirom da se ništetnost utvrđuje extunc. Tužiteljica se sklapanjem Aneksa ugovora nije odrekla svog prava na utvrđenje ništetnosti osnovnog ugovora.

1.7. Prema izračunu tužiteljice, tužiteljica je po ništetnim odredbama Ugovora uplatio ukupan iznos od 299.641,34 kn, a trebao je platiti iznos od 268.979,86 kn, dakle uplatio je višak od 30.661,48 kn, i taj iznos je tuženi neosnovano stekao.

1.8. Radi navedenog tužiteljica predlaže da sud usvoji tužbeni zahtjev na utvrđenje i isplatu uz naknadu parničnih troškova.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu istakao je prigovor mjesne nenadležnosti Općinskog suda u Koprivnici.

2.1. Tuženik osporava osnovanost i visinu tužbenih zahtjeva tužiteljice. Da su stranke dana 04. veljače 2016. godine sklopile Aneks Ugovora o kreditu kojim je izvršena konverzija osnovnog kredita iz CHF u EUR sukladno odredbama ZIDZPK/15. Predmetnim Aneksom parnične stranke izmijenile su osnovni Ugovor o kreditu, da je promijenjena ugovorena valutna klauzula i Ugovorna kamatna stopa iz osnovnog ugovora čime je tužitelj prihvatio i promjenjivu kamatnu stopu (određeno u čl. 6. Aneksa), a koja kamatna stopa se promjenjiva na kredite iste vrste s valutnom klauzulom u EUR od dana sklapanja osnovnog Ugovora.

2.2. Tuženik je pravovremeno i u skladu s odredbama ZID ZPK dostavio tužiteljici izračun konverzije kredita sa stanjem na dan 30. rujna 2015. zajedno s prijedlogom izmijenjenog Ugovora o kreditu.

2.3. Da je potpisivanjem Aneksa sukladno Zakonskoj obvezi prethodio prihvati izračuna konverzije i to nakon primitka svih Zakonom propisanih informacija, omogućavanje provjere tih informacija te potvrda kalkulatora od strane ovlaštenog revizora sukladno odredbi čl. 19. c. točka 4. ZID ZPK/15 prilikom konverzije kredita uzeti su u obzir cjelokupni iznosi uplaćeni radi namirenja početno utvrđeni obroka u CHF te su navedeni cjelokupni iznos pretvoreni u EUR i u valutnu klauzulu u EUR po tečaju primjenjivom na datum uplate, a sukladno odredbi čl. 19. C st. 1. t. 3 ZID ZPK/15. Pri izračunu konverzije uzeta je valuta kredita (CHF EUR) i tijekom kamatnih stopa kako za CHF kredit tako i za EUR kredit.

2.4. Navodi da nisu osnovane tvrdnje tužiteljice o ništetnosti promjenjive kamatne stope jer je tuženik u vrijeme sklapanja Ugovora o kreditu postupao savjesno. Sve promjene kamatne stope vršio je sukladno tada važećim pozitivnim propisima. Tuženik naglašava da je već 01. svibnja 2011. godine kamatna stopa u odnosu na Ugovor o kreditu br. broj 2402006-1031262160/51401652-5103468455 od dana 14. ožujka 2007. bila snižena ispod početno Ugovorene kamatne stope pa je tako snižena na 5,25% (početno Ugovorena 5,39) zatim je ponovno snižena od 01. listopada 2011. na 5,00% godišnje te je kao takva vrijedila sve do zakonskog fiksiranja kamatne stope od

3,23% sukladno izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju iz 2013. godine NN 143/13.

2.5. Neosnovan je zahtjev tužiteljice u odnosu na ništetnost promjenjive kamatne stope i zahtjev za isplatu pretplaćenog iznosa s te osnove jer je istu mijenjao sukladno tada važećim pozitivnim propisima.

2.6. Što se tiče valute tuženik navodi da se ne može smatrati da odredba Ugovora kojom se glavnica kredita veže uz CHF bila nepoštena jer je sukladno pravilima pravne logike i duhu zaštite potrošača ista ne predstavlja nerazumljivu odredbu. Navedena odredba je jasna, lako uočljiva i razumljiva, a tužiteljici kao prosječno opreznom i pažljivom potrošaču nije moglo ostati nepoznato da je tečaj kune u odnosu na CHF podložan promjenama.

2.7. Navodi da je postojalo sasvim dovoljno informacija temeljem kojih bi tužiteljica mogla razumjeti ekonomke posljedice Ugovaranja valutne klauzule vezane uz CHF odnosno po stajalištu tuženika tužiteljica je itekako bila obaviještena o riziku intervalutarnih promjena u valutnoj klauzuli veznoj za CHF.

2.8. Tužena je istakla prigovor zastare potraživanja navodeći da je cjelokupno potraživanje tužiteljice u zastari.

2.9. Istako je prigovor prijeboja navodeći da ukoliko sud nađe ništetnom pobijanu odredbu o valutnoj klauzuli tada tuženik izjavljuje prigovor radi prebijanja svoje tražbine s osnove potplaćenih i povlaštenih anuiteta u iznosu od 724,05 kn, zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama na svaki pojedinačni novčani iznos te je predložio da sud utvrdi postojanje tražbine tuženika prema tužiteljici u iznosu od 2.904,46 CHF zajedno sa zakonskim zateznim kamatama navodeći da ukoliko bi kamatna stopa od 5,39 % postala fiksna za cijelo razdoblje otplate kredita u tom bi slučaju tužiteljica bila u obvezi vratiti tuženiku sve iznose koji su mu obračunati po sniženoj kamatnoj stopi i to od 01. svibnja 2011. kao i kasnije od 01. siječnja 2014. kada je kamata fiksirana na stopu od 3,23% pa do otplate kredita.

2.10. Tuženik predlaže da sud obije tužbeni zahtjev tužiteljice uz naknadu parničnih troškova.

3. Nakon provedenog postupka sud je donio presudu i rješenje posl. br. P-201/2019-38 od 09. rujna 2025. koja glasi:

" I. Utvrđuje se da je ništetna odredba čl. 2. Ugovora o kreditu br. 2402006-1031262160/51401652-5103468455 od 14. ožujka 2007. g. sklopljenog između tužiteljice ANICE VUČETA, Ulica Križevačka 31A, Koprivnica, OIB: 64460135496 i tuženika ERSTE&STEIERMÄRKISCHE BANKA dioničko društvo, Jadranski trg 3a, Rijeka, OIB: 23057039320 u kojem je iskazana u valuti švicarski franak a koja glasi „IZNOS KREDITA, kunska protuvrijednost od 73.152,00 CHF po srednjem tečaju kreditora na dan korištenja kredita.“

II. Utvrđuje se da je ništetna odredba čl. 8. Ugovora o kreditu br. 2402006-1031262160/51401652-5103468455 od 14. ožujka 2007. g. sklopljenog između tužiteljice ANICE VUČETA, Ulica Križevačka 31A, Koprivnica, OIB: 64460135496 i tuženika ERSTE&STEIERMÄRKISCHE BANKA dioničko društvo, Jadranski trg 3a, Rijeka, OIB: 23057039320 vezano uz kamatnu stopu koja iznosi 5,39% godišnje, promjenljiva u skladu s Odlukom o kamatnim stopama kreditora.

III. Nalaže se tuženiku ERSTE&STEIERMÄRKISCHE BANKA dioničko društvo, Jadranski trg 3a, Rijeka, OIB: 23057039320 da tužiteljici ANICI VUČETA, Ulica Križevačka 31A, Koprivnica, OIB: 64460135496 isplati iznos od ukupno 2.969,74 EUR-a zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od preplate svakog pojedinog mjesečnog anuiteta, do 31.7.2015. godine po stopi u visini koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5 postotnih poena, od 1.8.2015. godine do 31.12.2022. godine po stopi u visini koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1.1.2023. godine do 29.12.2023. godine po stopi u visini koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30.12.2023. godine pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referente stope za 3 postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referenta stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine i to na:

iznos 76,65 EUR od 1. lipanj 2011.

iznos 208,26 EUR od 1. srpanj 2011.

iznos 123,71 EUR od 1. kolovoz 2011.

iznos 127,69 EUR od 1. rujan 2011.

iznos 103,80 EUR od 1. listopad 2011.

iznos 77,26 EUR od 1. studeni 2011.

iznos 83,89 EUR od 1. prosinac 2011.

iznos 83,89 EUR od 1. siječanj 2012.

iznos 83,89 EUR od 1. veljača 2012.

iznos 83,89 EUR od 1. ožujak 2012.

iznos 83,89 EUR od 1. travanj 2012.

iznos 83,89 EUR od 1. svibanj 2012.

iznos 83,89 EUR od 1. lipanj 2012.

iznos 83,89 EUR od 1. srpanj 2012.

iznos 83,89 EUR od 1. kolovoz 2012.

iznos 83,89 EUR od 1. rujan 2012.

iznos 43,41 EUR od 1. listopad 2012.

iznos 83,89 EUR od 1. studeni 2012.

iznos 83,89 EUR od 1. prosinac 2012.

iznos 30,14 EUR od 1. siječanj 2013.

iznos 83,89 EUR od 1. veljača 2013.

iznos 83,89 EUR od 1. ožujak 2013.
iznos 83,89 EUR od 1. travanj 2013.
iznos 83,89 EUR od 1. svibanj 2013.
iznos 83,89 EUR od 1. lipanj 2013.
iznos 30,14 EUR od 1. srpanj 2013.
iznos 83,89 EUR od 1. kolovoz 2013.
iznos 83,89 EUR od 1. rujan 2013.
iznos 31,16 EUR od 1. listopad 2013.
iznos 144,61 EUR od 1. siječanj 2014.
iznos 56,55 EUR od 1. veljača 2014.
iznos 30,80 EUR od 1. ožujak 2014.
iznos 30,80 EUR od 1. travanj 2014.
iznos 30,80 EUR od 1. svibanj 2014.
iznos 30,80 EUR od 1. lipanj 2014.
iznos 30,80 EUR od 1. srpanj 2014.
iznos 30,80 EUR od 1. kolovoz 2014.
iznos 12,41 EUR od 1. rujan 2014.
iznos 22,69 EUR od 1. lipanj 2015.
iznos 34,21 EUR od 1. srpanj 2015.
iznos 34,13 EUR od 1. kolovoz 2015.
iznos 34,21 EUR od 1. rujan 2015., sve u roku od 15 dana.

IV. Utvrđuje se da je neosnovano prijebojno potraživanje s osnove potplaćenih i povlaštenih anuiteta i to u iznosu od 131,18 EUR zajedno sa zateznim kamatama tekućim na iznose od:

1,05 EUR od 02.05.2007. pa do isplate,
1,05 EUR od 02.06.2007. pa do isplate,
1,05 EUR od 02.07.2007. pa do isplate,
1,05 EUR od 02.08.2007. pa do isplate,
1,05 EUR od 02.09.2007. pa do isplate,
1,05 EUR od 02.10.2007. pa do isplate,
1,05 EUR od 02.11.2007. pa do isplate,
1,05 EUR od 02.12.2007. pa do isplate,
1,05 EUR od 02.01.2008. pa do isplate,
65,37 EUR od 02.09.2014. pa do isplate,
56,37 EUR od 02.10.2014. pa do isplate,

i to do dana 31.12.2007. godine po stopi koju određuje članak 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, a od 01.01.2008. do isplate s kamatama po stopi propisanoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, koja se do 31.07.2015. određuje za svako polugodište u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećane za pet postotnih poena, a od dana 01.08.2015. godine do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od dana 01.01.2023. godine po stopi koja se, za svako polugodište, određuje uvećanjem

kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena.

V. Utvrđuje se nepostojanje tražbine prema tužitelju koja iznosi 1.177,66 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamataima tekućim na sljedeće iznose:

0,27 EUR od 02.06.2011. pa do isplate,
0,27 EUR od 02.07.2011. pa do isplate,
0,27 EUR od 02.08.2011. pa do isplate,
0,27 EUR od 02.09.2011. pa do isplate,
0,27 EUR od 02.10.2011. pa do isplate,
8,81 EUR od 02.11.2011. pa do isplate,
8,81 EUR od 02.12.2011. pa do isplate,
8,81 EUR od 02.01.2012. pa do isplate,
8,81 EUR od 02.02.2012. pa do isplate,
8,81 EUR od 02.03.2012. pa do isplate,
8,81 EUR od 02.04.2012. pa do isplate,
8,81 EUR od 02.05.2012. pa do isplate,
8,81 EUR od 02.06.2012. pa do isplate,
8,81 EUR od 02.07.2012. pa do isplate,
8,81 EUR od 02.08.2012. pa do isplate,
8,81 EUR od 02.09.2012. pa do isplate,
8,81 EUR od 02.10.2012. pa do isplate,
8,81 EUR od 02.11.2012. pa do isplate,
8,81 EUR od 02.12.2012. pa do isplate,
8,81 EUR od 02.01.2013. pa do isplate,
8,81 EUR od 02.02.2013. pa do isplate,
8,81 EUR od 02.03.2013. pa do isplate,
8,81 EUR od 02.04.2013. pa do isplate,
8,81 EUR od 02.05.2013. pa do isplate,
8,81 EUR od 02.06.2013. pa do isplate,
8,81 EUR od 02.07.2013. pa do isplate,
8,81 EUR od 02.08.2013. pa do isplate,
8,81 EUR od 02.09.2013. pa do isplate,
8,81 EUR od 02.10.2013. pa do isplate,
8,81 EUR od 02.11.2013. pa do isplate,
8,81 EUR od 02.12.2013. pa do isplate,
8,81 EUR od 02.01.2014. pa do isplate,
46,92 EUR od 02.02.2014. pa do isplate,
46,92 EUR od 02.03.2014. pa do isplate,
46,92 EUR od 02.04.2014. pa do isplate,
46,92 EUR od 02.05.2014. pa do isplate,
46,92 EUR od 02.06.2014. pa do isplate,
46,92 EUR od 02.07.2014. pa do isplate,
46,92 EUR od 02.08.2014. pa do isplate,
46,92 EUR od 02.09.2014. pa do isplate,

46,92 EUR od 02.10.2014. pa do isplate,
46,92 EUR od 02.11.2014. pa do isplate,
46,92 EUR od 02.12.2014. pa do isplate,
46,92 EUR od 02.01.2015. pa do isplate,
46,92 EUR od 02.02.2015. pa do isplate,
46,92 EUR od 02.03.2015. pa do isplate,
46,92 EUR od 02.04.2015. pa do isplate,
46,92 EUR od 02.05.2015. pa do isplate,
46,92 EUR od 02.06.2015. pa do isplate,
46,92 EUR od 02.07.2015. pa do isplate,
46,92 EUR od 02.08.2015. pa do isplate,
46,92 EUR od 02.09.2015. pa do isplate,
i to do dana 31.12.2007. godine po stopi koju određuje članak 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, a od 01.01.2008. do isplate s kamatama po stopi propisanoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, koja se do 31.07.2015. određuje za svako polugodište u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećane za pet postotnih poena, a od dana 01.08.2015. godine do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od dana 01.01.2023. godine po stopi koja se, za svako polugodište, određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena.

VI. Odbija se tužitelj s preostalim dijelom tužbenog zahtjeva u iznosu 1.099,74 EUR.

VII. Nalaže se tuženiku ERSTE&STEIERMÄRKISCHE BANKA dioničko društvo, Jadranski trg 3a, Rijeka, OIB: 23057039320 da tužiteljici ANICI VUČETA, Ulica Križevačka 31A, Koprivnica, OIB: 64460135496 naknadi parnični trošak u iznosu od 1.186,58 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referente stope za 3 postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referenta stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, od presuđenja tj. od 09. rujna 2025., do plaćanja, u roku 15 dana.

VIII. Odbija se tužitelj s preostalim dijelom zahtjeva za naknadu troškova u iznosu od 50,00 EUR, uvećano za PDV sa zakonskom zateznom kamatom iz točke VII.

r i j e š i o j e

Smatra se da je tužba i dio tužbenog zahtjeva tužitelja povučen, koji glasi:
"Utvrđuje se da je ništeta dodatak Ugovora o kreditu (konverzija) sklopljen između parničnih stranaka dana 04. veljače 2016. u odnosu na sklopljeni osnovni Ugovor o kreditu br. 2402006-1031262160/51401652-5103468455."

3.1. Protiv navedene odluke stranke su podnijele žalbu.

4. Županijski sud u Splitu presudom i rješenjem posl. br. GŽ-2611/2025-3 od 12. studenog 2025. godine djelomično je odbio kao neosnovanu žalbu tuženika i potvrdio pobijanu presudu u dijelu pod točkama I. i II. izreke, dok je ukinuo pobijanu presudu u pobijanom dijelu pod točkama III., VII, VIII, izreke i u tom dijelu predmet je vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

5. Sud je u ponovnom postupku u svrhu dokaza pročitao tužbu, preslika Ugovora o kreditu od 14. ožujka 2007. godine, preslika kartice prometa o otplati kredita te u početni plan otplate, sudska praksa, saslušana je tužiteljica kao stranka u svrhu dokazivanja, uvidu u dodatak Ugovora Aneksa od 04. veljače 2016., odgovor na tužbu, podnesci stranaka, provedeno je financijsko – knjigovodstveno vještačenje po Nataliji Jambrečić, obračun konverzije, obrazac za prihvrat izračuna konverzije, reklamni materijal za stambene kredite uz valutnu klauzulu u CHF, EUR, USD, informacija, pojam "valutna klauzula" i rizici financiranja u kunama s valutnom klauzulom, dopis HNB, očitovanje HNB-a, CHF činjenice od 21. siječnja 2015., grafički prikaz, otvorenost devizne pozicije tuženika, obavijest o promjeni kamatne stope od 03. svibnja 2011., obavijest o promjeni stope od 06. listopada 2011., obavijest o kreditu u od 15. siječnja 2014. pregled prometa po partiji kredita, obavijest o usklađivanju kamatne stope, HNB-ova objava o prosječnoj ponderiranoj stopi od 09. prosinca 2013 NN 149/2013, Aneks br. 3. Ugovora o kreditu br. 5114190957, rješenje ovoga suda P-201/2019-5 od 03. siječnja 2020., rješenje Županijskoga suda u Zagrebu posl. br. GŽ-2165/2021-2 od 16. studenog 2022., rješenje ovoga suda posl. br. P-201/2019-12 od 20. svibnja 2021., presuda i rješenje Općinskog suda u Koprivnici posl. br. P-201/2019-38 od 09. rujna 2025. godine, presuda i rješenje Županijski sud u Splitu posl. br. GŽ-2611/2025-3 od 12. studenog 2025., provedeno je dopunsko vještačenje po sudskom vještaku Nataliji Jambrečić iz Čakovca.

6. Sud je savjesno i brižljivo ocijenio svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno u smislu čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/1991, 91/1992, 112/1999, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 84/2008, 96/2008, 123/2008, 57/2011, 148/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022 i 155/2023; - dalje u tekstu: ZPP), stoga je presuđeno kao u izreci presude.

7. U ponovnom postupku sukladno odluci Županijskoga suda u Splitu posl. br. GŽ-2611/2025-3 od 12. studenog 2025. godine, potrebno je utvrditi da li je osnovan tužbeni zahtjev tužiteljice radi isplate kako je presuđeno u izreci presude.

8. Nesporno je da su stranke dana 14. ožujka 2007. sklopile Ugovor o kreditu broj 2402006-1031262160/51401652-5103468455 od dana 14. ožujka 2007. (str. 6-7) temeljem kojega je tuženik kao kreditor odobrio i isplatio tužiteljici kao korisniku kredita, kredit u iznosu od 73.152,00 CHF, protuvrijednost u kunama obračunata prema srednjem tečaju banke na dan puštanja kredita u tečaj, sa ugovorenom kamatom u

visini od 5,39% godišnje promjenjiva u skladu s Odlukom o kamatnim stopama kreditora, sa rokom otplate na rok od 360 mjesečnih anuiteta.

9. Nesporno je da su stranke zaključile Aneks br. 1. KONV-01/2016) Ugovora o kreditu br. 5103468455 od 04. veljače 2016., (list 8-10) temeljem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ("Narodne novine", broj 102/2015), kojom su izvršile konverziju kredita u kredit uz valutnu klauzulu EUR.

10. Tužiteljica kao potrošač imala je pravo izbora hoće ili neće izabrati konverziju kredita dok je banka imala zakonsku obvezu sklapanja novog ili izmijenjenog ugovora o kreditu.

11. Sud je utvrdio da su tužiteljica kao fizička osoba i tuženik, zaključili potrošački Ugovor, a koji je tužiteljica realizirala za rješavanje stambenog pitanja dok tuženik nije dokazao niti priložio dokaze koji bi govorili suprotno.

12. Ovaj je utvrdio da su sporne odredbe Ugovora o kreditu od 14. ožujka 2007. godine, čl. 2., čl. 8. u odnosu na valutnu klauzulu u CHF i promjenjivu kamatnu stopu ništetni u smislu odredbe čl. 81. st. 1. i st. 2., čl. 84. i čl. 87. st. 1. Zakona o zaštiti potrošača (NN br. 96/03 i dr. dalje ZZP) te čl. 322. st. u vezi čl. 324. Zakona o obveznim odnosima (NN br. 35/25 i dr. dalje ZOO) s toga kako je pravomoćno presuđeno u točki I. i II. izreke presude Općinskog suda u Koprivnici posl. br. P-201/2019-38 od 09. rujna 2025. godine.

13. Tuženik je stavio prigovor da je u odnosu na sve iznose koji su predmet tužbenog zahtjeva nastupila zastara.

14. Presudama Trgovačkog suda u Zagrebu, radi zaštite kolektivnih interesa potrošača pod poslovnim brojem P-1401/12 od 4. srpnja 2013. ,Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014. i presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske pod poslovnim brojem Revt-249/14 od 9. travnja 2015., pravomoćno je utvrđeno da je tuženik zaključujući ugovore o kreditima koristio u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica CHF, te da je kamatne stope tuženik mijenjao bez ugovorenih parametara jednostranom odlukom banke, samim obavještavanjem o promjeni, dakle o promjeni o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, čime je došlo do povrede kolektivnih interesa i prava potrošača, korisnika kredita, a što je imalo za posljedicu nepoštenost, odnosno ništetnost navedenih ugovornih odredbi, te je došlo do prekida zastare na temelju odredbe članka 241. ZOO i zastara individualnih restitucijskih zahtjeva počinje teći ispočetka od trenutka pravomoćnosti sudske odluke donesene u povodu te tužbe (06. lipnja 2019.), a budući da je tužba u ovom postupku podnesena

10. lipnja 2019., nije nastupio zastarni rok od pet godina jer je tužba podnesena prije isteka petogodišnjeg roka iz članka 225. ZOO.

15. I prema shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske izraženo u Odluci broj: Rev-2245/17-2 od 20. ožujka 2018., u smislu odredbe čl. 241. ZOO/2005 pokretanjem parničnog postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača dolazi do prekida zastare, te zastara individualnih restitucijskih zahtjeva počinje teći iz početka tek od trenutka pravomoćnosti sudske odluke donesene u povodu te tužbe (ovdje 12. lipnja 2014., zbog čega zastara nije nastupila). Prema stajalištu Vrhovnog suda Republike Hrvatske prilikom donošenja takvog shvaćanja posebice se imalo na umu postojanje znatnih teškoća prilikom ostvarivanja restitucijskih zahtjeva iz ništetnih ugovora zbog toga što takvi zahtjevi zastarijevaju u relativno kratkom zastarnom roku od pet godina, neovisno o tome što se pravo na isticanje ništetnosti ne gasi (čl. 328. ZOO/2005). Dakle, u nedostatku posebnih zakonskih odredaba koje bi izričito uređivale prekid zastare zbog pokretanja postupka radi zaštite kolektivnih interesa i prava, a vodeći i računa o tome da potrošači mogu ostvariti djelotvornu pravnu zaštitu bez obzira na kratak restitucijski rok iz ništetnih ugovora i bez obzira na to što je odredbom čl. 140. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj 79/2007 – dalje: ZZP/07) propisano da pokretanje ili vođenje postupka radi zaštite kolektivnih interesa potrošača ne sprječava potrošača da protiv trgovca pokrene pojedinačni postupak radi zaštite svojih povrijeđenih subjektivnih prava, revizijski sud nalazi da je vođenjem kolektivnog spora došlo do prekida zastare u smislu čl. 241. ZOO/2005 jer u protivnom vođenje postupka kolektivne zaštite u opisanim okolnostima ne bi imalo smisla. Sud uzimajući u obzir ovakvo stajalište Vrhovnog suda Republike Hrvatske nije prihvatio prigovor zastare tuženika. U odnosu na valutnu klauzulu dana 17. rujna 2019. objavljena je odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske povodom revizije banaka u predmetu povodom kolektivne tužbe udruge Potrošač i konačno je utvrđeno da je i valutna klauzula CHF nepoštena i kao takva ništetna, pa stoga niti u ovom slučaju nije nastupila zastara potraživanja za iznose tražbine u dijelu do podnošenja tužbe.

16. Odredba čl. 502.c ZPP-a propisuju direktni učinak tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača i obvezuju sudove da se u posebnim postupcima radi ostvarenja prava potrošača za naknadu mogu pozivati na utvrđenje iz pravomoćne presude kojom je prihvaćen zahtjev postavljen u tužbi iz čl. 502. a st. 1. ZPP-a.

17. Cijeneći navedeno, u odnosu na prigovor tuženika glede činjenice da su stranke u konkretnom slučaju provele konverziju kredita, na koju je tužiteljica pristala, pa tuženik nalazi da je takvim postupanjem nastao novi ugovorni odnos koji isključuje mogućnost provođenja kontrole nepoštenosti prvotnih ugovornih odredbi, sud smatra kako takvo stajalište tuženika nije pravilno. Naime, Vrhovni sud Republike Hrvatske rješenjem broj Gos 1/2019-36 od 4. ožujka 2020. odgovorio je na postavljeno pravno pitanje glede

ništetnosti ili nepostojanja sporazuma o konverziji, na način da je utvrdio kako takav sporazum ima pravne učinke te je valjan i u slučaju kada su ništetne odredbe osnovnog ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli, a isto tako takav stav tuženika suprotan je standardima zaštite potrošača ustanovljenim u okviru jurisprudencije Europskog suda jer iz navedenog postupka proizlazi kako je sud u predmetu C-118/17 Dunai od 14. ožujka 2019., ECLI:EU:C:2019:207, raspravljao ne istovjetnu, ali činjenično sličnu situaciju unutar mađarskog nacionalnog prava i pitanje njegove usklađenosti sa odredbama čl. 6. st. 1. Direktive o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima, te je jasno i nedvosmisleno ukazao kako činjenica da su određene ugovorne odredbe putem zakona bile proglašene nepoštenim i ništavima te zamijenjene novim odredbama kako bi se održao predmetni ugovor, ne može imati učinak na smanjenje zaštite zajamčene potrošačima (par. 43. predmetne odluke).

18. Radi navedenog sporazum je u konverziji koji su sklopljeni u skladu sa ZID ZPK valjani su i proizvode pravne učinke bez obzira što je pravomoćno presuđeno da su ništetne odredbe osnovnog Ugovora o kreditu o valutnoj klauzuli izraženoj u CHF i o promjenjivoj kamatnoj stopi.

19. Iz navedenog se zaključuje da je u svakom konkretnom slučaju potrebno utvrditi je li provođenje konverzije dovelo do pravične ravnoteže u ugovornim odnosima između stranaka, odnosno pitanja je li konverzija u cijelosti ispravila neravnotežu koja je nastala u slučaju utvrđenja nepoštenosti ugovornih odredbi o valutnoj klauzuli i da činjenica provođenja konverzije sama za sebe ne može i ne smije isključiti provođenje kontrole nepoštenosti ugovornih odredbi već ista zahtijeva utvrđenje i odgovor na pitanje je li njome u cijelosti uspostavljena ravnoteža narušena nepoštenim ugovorim odredbama.

20. Ukoliko to nije slučaj, tada tužiteljica mora imati pravo ostvarivanja pune zaštite te konverzija ne može smanjiti stupanj zaštite koji joj pripada. Prema stavu ovog suda potrošač koji je sklopio sporazum o konverziji kredita iz članka 19. c stavka 1. točke 6. ZID ZPK/15 (Aneks), nakon sklapanja tog sporazuma ima pravo na povrat više plaćenih iznosa po osnovi nepoštenih i ništetnih ugovornih odredbi o valutnoj klauzuli u slučaju da se utvrdi da postoji razlika na štetu potrošača između ukupnog iznosa koji bi mu pripadao po osnovi ništetnosti navedenih odredbi do dana izvršene konverzije (jednako kao i onim potrošačima i korisnicima kredita u CHF ili kredita u kunama s valutnom klauzulom u CHF koji nisu mogli ili nisu izvršili konverziju) i uplaćenog iznosa koji je potrošaču banka uračunala prilikom izračuna konverzije kredita u skladu s člankom 19. c ZID ZPK i to po pravilima o stjecanju bez osnove, a sve za slučaj da to izrekom nije između stranaka riješeno navedenim sporazumom.

21. Nesporno je da Aneks br. 1. Ugovora o kreditu br. 5103468455 od 04. veljače 2016., stranke su Ugovorile da ovim Aneksom temeljem odredbama čl. 19 a do 19 i. Zakona o potrošačkom kreditiranju i pisanog prihvata izračuna konverzije od strane korisnika kredita Ugovorile su uvjete za provedbu konverzije kredita Ugovorenog u kunama s valutnom klauzulom u CHF u kunski kredit s valutnom klauzulom u EUR.

21.1. Točkom 4. Aneksa br. 1. ugovorne su obveze iz osnovnog Ugovora u CHF te se navodi da nedospjele glavnice kredita iznose 61.980,78 CHF u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB.

21.2. Toč 5. konverzije stranke su ugovorile da u točki 5.2. da u skladu s prethodnim stavkom iz odredba ZID ZPK utvrđuje se da obveze korisnika kredita iz osnovnog ugovora u CHF po provedbi konverzije omogućene korisniku kredita ZID ZPK na dan 30. rujna 2015. na ime nedospjele glavnice kredita iznose 39.736,78 EUR u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB na dan podmirenja koja će se podmiriti sukladno otplatnom planu iz čl. 9 ovog Ugovora.

21.3 U točki 5.3. Stranke su sporazumno utvrdile da u skladu s prethodnim stavcima i odredbama ZID ZPK utvrđuje se da po provedeni konverzije omogućene korisniku kredita ZID ZPK na dan naveden u zaglavlju ovoga Aneksa više uplaćeni iznos (pretplata) i čl. 1. ZID ZPK kojim je u Zakon o potrošačkom kreditiranju dodan čl. 19+C st. 1 . t. 5. u iznosu 7.803,19 kn, čije je korištenje – isplata će se regulirati sporazumom iz čl. 7. koji je sastavni dio ovoga Aneksa. Potpisnici ovoga Aneksa suglasno utvrđuju da su sve uplate i nedostatak istih u razdoblju od 01. listopada 2015. do dana navedenog u Zaglavlju ovoga aneksa u vezu podmirenja obveza iz osnovnog ugovora uzete u obzir pri izračunu iznosa iz ovoga stavka.

21.4. Stranke su utvrdile u točki 8.1. iznos anuiteta 257,25 u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB za dan podmirenja.

22. Sud je na okolnost više preplaćenih iznosa s osnova promjene mjesečnih anuiteta (promjenjiva kamatna stopa i valutna klauzula vezana uz CHF) proveo financijsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku za računovodstvo, financije i bankarstvo Nataliji Jambrečić, mag.oec.

22.1. Radi utvrđenja visine tražbine tužiteljice, tijekom postupka je provedeno je knjigovodstveno-financijsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku za računovodstvo, financije i bankarstvo Nataliji Jambrečić iz Centra poslovnih analiza d.o.o. Čakovec koja je dostavila pisani nalaz i mišljenje od 23. veljače 2025. (list 265-277).

22.2. Prema otplatnom planu nalazom je utvrđeno da je kredit isplaćen dana 22. ožujka 2007. godine po tečaju koji je iznosio 4,552400 kn za jedan CHF. Isplaćeni iznos u kredita u kunama iznosio je 333.017,16 kn. Prvi anuitet dospio je na naplatu 01. srpnja 2007. godine, a svaki idući u razmaku od mjesec dana, s dospijanjem prvog dana u mjesecu. Kredit je konvertiran u valutu EUR i po konverziji je utvrđen višak uplata u iznosu od 7.803,19 kn (1.035,66 EUR). Obračun je izrađen do 30. rujna 2015. godine.

22.3. Vještak je pozvan da prilikom izrade nalaza uzme u obzir priznatu pretplatu iz rješenja konverzije te da u nalazu prikaže tzv. negativne tečajne razlike.

22.4. U zaključku vještakinja navodi da je tužiteljica tuženom zbog promjene kamatne stope i promjene tečaja CHF u odnosu na tečaj koji je vrijedio na dan korištenja (isplate) kredita do 30.09.2015. godine (bez umanjena za iznos priznat u konverziji) više platio 4.005,40 EUR. Od tog iznosa: Po osnovi promjene kamatne stope manje je plaćeno 1.177,66 EUR, Po osnovi promjene tečaja CHF više je plaćeno 5.183,07 EUR. Kredit je konvertiran u valutu EUR i po konverziji je utvrđen višak uplata u iznosu od 1.035,66EUR.

22.5. Uz uzimanje u obzir preplate koju je tuženik tužiteljici priznao prilikom konverzije kredita, tužiteljica je tuženom zbog promjene kamatne stope i promjene tečaja CHF u odnosu na tečaj koji je vrijedio na dan korištenja (isplate) kredita do 30.09.2015. godine više platio 2.969,74 EUR.

23. Ovaj sud je donio presudu posl. br. P-201/2019-38 od 09. rujna 2025. godine kojim je naložio tuženiku da tužiteljici isplati novčani iznos od 2.969,74 EUR.

24. U ponovnom postupku sukladno rešenju Županijskoga suda u Splitu, posl. br. GŽ-2611/2025-3 od 12. studenog 2025. godine prema točki 36. obrazloženja u kojem se navodi da je prvostupanjski sud financijsko – knjigovodstvenim vještačenjem propustu utvrditi u kojem razdoblju i u kojoj visini bi tužiteljici neovisno o zahtjevu (radi isplate pretplaćenih iznosa) pripadala i zatražena zatezna kamata na uplaćene iznose.

25. Dana 12. ožujka 2026. godine zaprimljen je dopunski nalaz i mišljenje sudskog vještaka (list 498-506) u kojem zaključku vještak navodi da tužiteljica je tuženom zbog promjene kamatne stope i promjene tečaja CHF u odnosu na tečaj koji je vrijedio na dan korištenja (isplate) kredita do 30.09.2015. godine (bez umanjena za iznos priznat u konverziji) više platio 4.005,40 EUR.

25.1. Od tog iznosa: po osnovi promjene kamatne stope manje je plaćeno 1.177,66 EUR, po osnovi promjene tečaja CHF više je plaćeno 5.183,07 EUR.

25.2. Kredit je konvertiran u valutu EUR i po konverziji je utvrđen višak uplata u iznosu od 1.035,66 EUR.

25.3. Preplatom utvrđenom u konverziji kredita iz valute CHF u valutu HRK u nalazu je zatvorena obračunata zatezna kamata u iznosu od 468,15 EUR i nalazom utvrđene razlike u iznosu od 567,51 EUR. Preostala razlika više plaćenog iznosi 3.437,89 EUR (4.005,40-567,51). Detaljni izračun prezentiran je u tabelama 3. i 4. Nalaza. Specifikacija pojedinačnih iznosa (3.437,89 EUR).

26. Tužiteljica podneskom od 14. travnja 2026. navodi da prihvaća nalaz i mišljenje stalne sudske vještakinje Natalije Jambrečić kojim je utvrđeno kako razlika između iznosa koji je tužiteljica po osnovi valutne klauzule plaćala i iznosa koji bi plaćala da je plaćala anuitete po tečaju švicarskog franka na dan korištenja kredita kao i preplata temeljem jednostrane odluke banke o promjenama kamatnih stopa iznosi 3.437,89 EUR-a, (uzimajući u obzir i iznos priznat u konverziji), pa tužiteljica sukladno nalazu i mišljenju specificira tužbeni zahtjev.

27. Tuženik pismenim podneskom od 29. travnja 2026. godine navodi da tuženik iako je zaprimio nalaz i mišljenja sudskog vještaka dana 27. ožujka 2026. godine pismeno, a ni usmeno na zapisniku 07. svibnja 2026. godine nije prigovorio nalazu i mišljenju sudskog vještaka.

28. Ovaj sud prihvaća nalaz i mišljenje sudskog vještaka, budući da je nalaz i mišljenje dat sukladno rješenju Županijskoga suda u Splitu, posl. br. GŽ-2611/2025-3 od 12. studenog 2025. godine.

29. Utvrđeno je da se tužiteljica nije odrekla prava zahtijevati potpuno obeštećenje na temelju ništetnih ugovornih odredbi osnovnog ugovora o kreditu.

30. U zaključku vještakinja navodi da prilikom konverzije kredita iz valute CHF u valutu EUR utvrđene su preplate u odnosu na promjenu kamatne stope i promjenu tečaja, pri čemu ističe da je provedenom konverzijom kredita tužiteljica stavljena u položaj dužnika u valuti EUR s promjenjivom kamatnom stopom (ne dužnika u valuti HRK s nepromjenjivom kamatnom stopom).

31. Na temelju provedenih dokaza sud je utvrdio da je tuženik ponudom konverzije postupio sukladno Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (ZID ZPK/15) koji je stupio na snagu 30. rujna 2015., a kojim je propisano načelo konverzije kredita s valutnom klauzulom u CHF u kredit s valutnom klauzulom u EUR na način da se položaj potrošača u CHF izjednači s položajem u kojem bi bio da je koristio kredit u EUR.

32. Ovaj sud utvrđuje da je konverzija napravljena zakonito i računski točno prema odredbama čl. 19.c, ZID ZPK i da ne postoje razlozi eventualne nevaljanosti Ugovora koji izviru iz Općeg obveznog uređenja.

33. U konkretnom slučaju je temeljem provedenog vještačenja jasno utvrđeno da konverzijom utvrđeni iznos pretplate ne predstavlja izravno obeštećenje tužiteljice niti po jednoj utuženoj osnovi, već predstavlja obračunsku razliku koja je nastala prilikom preračunavanja kredita iz CHF u EUR. Iz toga razloga, kako zaštita potrošača omogućava ostvarivanje restitucije i uspostavu pravednog stanja u ugovornom odnosu koji sadrži nepoštenu odredbu, tužiteljica i u slučaju provođenja konverzije ima pravo na restitucijski zahtjev onda kada provedena konverzija nije dovela do ravnoteže u pravima i obvezama stranaka, a što je u konkretnom postupku slučaj jer je vještačenjem upravo utvrđeno da konverzijom taj učinak nije postignut, tj. da konverzijom nije uspostavljena ravnoteža u pravima i obvezama tužiteljice i tuženika, odnosno nije nadoknađena šteta koju je tužiteljica pretrpila primjenom nepoštenih ugovornih odredaba.

34. Sklapanjem sporazuma o konverziji tužiteljica nije izgubila pravni interes jer ništetnost nastupa po samom Zakonu i nastaje od samog trenutka sklapanja pravnog posla pri čemu ništetan Ugovor ne postaje valjan niti kada uzrok ništetnosti naknadno nestane, a o čemu je dosada zauzeo stajalište i VSRH odlukama Rev-3868/2018-2 od 12. veljače 2019. i odlukom Rev-8/2018 od dana 26. svibnja 2020.

35. S obzirom na sadržaj Aneksa br. 1. Ugovora o kreditu br. 5103468455 od 04. veljače 2016., odredbe ZID ZPK te stajalište suda EU iznijeto u presudi C-118/2017 od 14. ožujka 2019. i C-452/2018 od 09. srpnja 2020. tužiteljica osnovano ovom tužbom traži povrat pretplaćenih iznosa po osnovnom Ugovoru o kreditu s osnova promjenjive kamatne stope koju je tuženik mijenjao jednostranom odlukom te s osnova valutne klauzule u CHF.

36. Stoga je temeljem navedenog, kao i u skladu s čl. 29. st. 2., čl. 323. st. 1. i čl. 1111. i 1115. Zakona o obveznim odnosima (dalje: ZOO) tuženik dužan tužiteljici vratiti pretplaćene novčane iznose temeljem ništetnih Ugovornih odredbi o valutnoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi ukupno 3.437,89 EUR, sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom na svaki pojedinačni novčani iznos prema članku 29. ZOO iz razloga jer je tuženik nepošten stjecatelj (čl. 1115. ZOO) jer je s obzirom na odredbu čl. 87. ZZP/03 već u trenutku sklapanja navedenog ugovora o kreditu mogao znati da su navedene ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli nepoštene i posljedično tome ništetne i da mu sve ono što bude primio temeljem tako ugovorenih odredbi ne pripada. Stoga je odlučeno na način naveden u točki III. izreke presude.

37. Budući da je tužiteljica djelomično smanjila tužbeni zahtjev u iznosu od 631,59 EUR, a na koje povlačenje tuženik nije pristao, a potreban je njegov pristanak kako je propisano odredbom čl. 193. ZPP-a, s toga je sud odbio tužbeni zahtjev tužiteljice u iznosu od 631,59 EUR s toga je presuđeno kao u izreci presude.

38. Stranke zatražile su naknadu parničnih troškova.

38.1. Sud je dosudio troškove tužiteljici (VPS 4.069,48 EUR) u smislu odredbe čl. 154. st.2. ZPP-a i čl. 155. ZPP-a, sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 126/22, 138/23, dalje Tbr.) tužba (Tbr. 7.t.1.) 200,00 EUR, podnesak (Tbr. 8.t.1.) od 19. listopada 2020. u iznosu od 200,00 EUR, podnesak (Tbr. 8.t.1.) od 01. rujna 2023. u iznosu od 200,00 EUR, podnesak (Tbr. 8.t.1.) od 18. ožujka 2025. u iznosu od 200,00 EUR, ročište (Tbr. 9.t.1.) od 09. siječnja 2025. u iznosu od 200,00 EUR, ročište (Tbr. 9.t.1.) od 15. svibnja 2025. 200,00 EUR, ročište za objavu (Tbr. 9.t.3.) u iznosu 100,00 EUR, ukupno 1.300,00 EUR, sastav žalbe (Tbr. 10.t.1.) u iznosu od 250,00 EUR, ročište (Tbr. 9.t.1.) od 20. siječnja 2026. 200,00 EUR, ročište (Tbr. 9.t.1.) od 7. svibnja 2026. 200,00 EUR, ročište za objavu (Tbr. 9.t.3.) 100,00 EUR, ukupno 2.050,00 EUR, PDV od 25% u iznosu od 512,50 EUR, ukupno 2.562,50 EUR, pristojba na tužbu 89,44 EUR, sveukupno 2.651,94 EUR.

39. O troškovima stranaka sud je odlučio temeljem odredbe čl. 154. st. 2. ZPP-a. Tužiteljica u ovom postupku uspjela je sa 84,48 %, dok je tuženik uspio u sporu sa 15,52 % $84,48 - 15,52 = 68,96 \%$).

40. S obzirom na razmjerni uspjeh tužiteljice od 68,96 % tužiteljici pripadaju troškovi u iznosu od 1.828,78 EUR, te troškovi vještačenja u iznosu 400,00 EUR, sveukupno 2.228,78 EUR.

41. Sud nije dosudio troškove tužiteljici za podnesak od 17.siječnja 2025. u iznosu od 50,00 EUR, iz razloga što ti troškovi nisu bili nužni za vođenje ovoga postupka, u smislu odredbe čl. 155. ZPP-a, s toga je valjalo odbiti tužiteljicu s preostalim dijelom za naknadu troškova.

42. Na dosuđeni iznos parničnog troška u iznosu od 2.228,78 EUR tužiteljici je dosuđena zakonska zatezna kamata od dana donošenja presude tj. od 27. svibnja 2026. pa do isplate, primjenom odredbe čl. 30. Ovršnog zakona (Narodne novine 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22, 6/24) i čl. 29. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23).

43. Stoga je odlučeno kao u izreci ove presude.

Koprivnica, 27. svibnja 2026.

Sutkinja
Draga Parag

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Županijskom sudu. Žalba se podnosi pismeno putem ovoga suda u tri istovjetna primjerka u roku od 15 dana, od dana dostave ili objave i uručenja ovjerenog prijepisa presude.

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojemu se presuda objavljuje.

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud će presudu dostaviti prema odredbama Zakona o parničnom postupku o dostavi pismena (čl. 335. st. 8., 9. i 11. Zakona o parničnom postupku).

Dostaviti:

1. Odvjetnik Bruno Petrovčić iz Koprivnice,
2. Odvjetnik Damir Metelko iz Zagreba

Broj zapisa: **9-30888-a709d**

Kontrolni broj: **06593-61d04-de7c5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Draga Parag, O=OPĆINSKI SUD U KOPRIVNICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Koprivnici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.